

**Odůvodnění nařízení vlády č. 433/2022 Sb.,
kterým se mění nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku
a vibrací, ve znění pozdějších předpisů**

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Oblast ochrany veřejného zdraví před hlukem upravují dvě zásadní normy, a to zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády“).

Konkrétně ustanovení § 31 odst. 1 zákona upravuje tzv. časově omezené povolení překračování hygienického limitu hluku (dále jen „ČOP“). Současná právní úprava tohoto ustanovení však nepočítá se situacemi, kdy provozovatel zdroje hluku prakticky vyčerpá veškerých možností k regulaci hluku s tím, že se mu hluk nepodařilo snížit na takovou úroveň, aby byl dodržen hygienický limit upravený nařízením vlády. Nastává tedy paradoxní situace, kdy provozovatel zdroje hluku (např. komunikace) již nemůže provést žádná technologická nebo organizační protihluková opatření, avšak orgán ochrany veřejného zdraví ze své podstaty musí dále od provozovatele zdroje hluku požadovat další (nereálné) snižování hluku, případně jej sankcionovat. Taková situace je prakticky bezvýhodná a v rámci novely (nového) **stavebního zákona** byla proto navržena úprava tohoto ustanovení.

V případě nařízení vlády dochází nyní vlivem nejednoznačnosti a komplikovanosti k paradoxním stavům, které naplňují hlavně formalistickou dikci nařízení vlády, nežli přímou a účinnou ochranu veřejného zdraví. Nadto dochází ke komplikacím, které svou samotnou povahou způsobují negativní dopad do projektového plánování dopravních staveb, tj. pozemních komunikací a drah, vč. jejich prodražování a zdržování samotné výstavby. Dále dochází k různým regionálním výkladům jednotlivých ustanovení nařízení vlády, čímž jsou způsobeny i následné rozdílné požadavky na ochranu veřejného zdraví před hlukem, a to i ze strany orgánů ochrany veřejného zdraví. Typicky se jedná o aplikaci mechanismu zvýšeného limitu pro starou hlukovou zátěž (institut staré hlukové zátěže), který je s ohledem na shora uvedené již institutem přežitým.

Platná právní úprava není úpravou, která by porušovala nebo se jinak dotýkala zásady zákazu diskriminace, a stejně tak se nijak nedotýká rovnosti mužů a žen.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Cílem návrhu je racionalizace a zjednodušení přístupu ochrany veřejného zdraví před hlukem, a to v tom smyslu, aby byl zachován rozvoj veřejné infrastruktury se zásadou dodržování ochrany veřejného zdraví před hlukem. Změny se týkají zejména oblasti hluku z dopravy, tj. hluku z pozemních komunikací a drah. Současná právní úprava je nyní překonaná a způsobuje paradoxní stavy. Z dočasných - přechodných - institutů se staly rigidní mechanismy, které prakticky nezajišťují ochranu veřejného zdraví před hlukem, nadto způsobují komplikace v projektovém plánování a dalším rozvoji dopravní infrastruktury.

Návrh prošel konzultací s Ministerstvem dopravy, a to v rámci meziresortní pracovní skupiny, ve které byli zástupci resortu zdravotnictví (Ministerstvo zdravotnictví, Národní referenční laboratoř pro komunální hluk) a resortu dopravy (Ministerstvo dopravy, Ředitelství silnic a dálnic, Správa železnic, Letiště Václava Havla Praha).

Pro představu jakožto celku uvádíme, že v rámci novely (nového) **stavebního zákona** byla navržena úprava § 31 zákona. Smyslem této úpravy je, aby bylo možno v případě překračování hygienických limitů hluku obecně udělit výjimku s tím, že provozovatel v řádech let (např. 10 let) vynaloží maximální úsilí k tomu, aby hluk omezil na rozumně dosažitelnou míru. V případě, že vyčerpá všechny dosažitelné možnosti k omezení hluku, avšak i přes toto úsilí se mu nepodaří hluk omezit na takovou míru, aby dodržel hygienické limity upravené tímto nařízením vlády, je mu ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví, tj. krajské hygienické stanice, na jeho žádost udělena dlouhodobá, přezkoumatelná výjimka. Přezkoumatelnou výjimkou je myšleno, že pokud by v budoucí době došlo k objevení takových technických a technologických metod a postupů, které by umožňovaly další snížení hluku, je tyto nutno zvážit a aplikovat. Stejně tak, pokud by nebyly splněny podmínky výjimky, v tom případě bude možno výjimku odejmout.

Dále se navrhuje z nařízení vlády vypustit rigidní institut staré hlukové zátěže a nahradit jej zvýšeným hygienickým limitem pro „staré“ komunikace (vybudované před rokem 2001) a „nové“ komunikace (vybudované po roce 2001) s hygienickým limitem, který odpovídá hygienickému limitu nyní platného nařízení vlády. Tento přístup je obvyklý v řadě členských států EU. K tomu doplňujeme, že nynější nastavení přísnějšího hygienického limitu v případě komunikací III. tříd a účelových komunikací způsobovalo jeho „vyčerpání“ zejm. v oblastech husté zástavby prakticky již při jednotkách průjezdů automobilové dopravy. Typicky v oblastech rozvíjejících se vesnických sídel výstavbou nových rodinných domů. Takto nastavený systém prakticky zabraňuje dalšímu rozvoji lokalit, její obytné výstavbě. Návrh tedy dále sjednocuje kategorizace pozemních komunikací, tj. od současného rozdělení na kategorie I. až III. třídy včetně účelových komunikací se upouští s tím, že je upraven jeden

společný hygienický limit pro všechny třídy pozemních komunikací, pochopitelně s ohledem na rozdělení podle doby jejich vybudování, jak je uvedeno shora.

Uvedenou problematiku dalšího zahušťování měst, namísto jejich rozprostírání se do okolí, je dále nutno řešit komplexněji v rámci zákona č. 258/2000 Sb. s ohledem na požadavky asociací sdružující samosprávy. V uvedené věci bude k tomuto nařízení mj. pracováno i na metodice sjednocující postup krajských hygienických stanic; i v tomto případě je nutno širší diskuse právě s těmito asociacemi, ale i s resorty pro místní rozvoj a doprav.

V případě železniční dopravy je bonifikace +5 dB v noční době nadále zachována a rozšiřuje se i pro tramvajové dráhy. Návrh ruší rozlišení mezi hygienickým limitem uvnitř a vně ochranného pásma dráhy - zavádí se tedy jednotný hygienický limit pro dráhu, který není nikterak nad rámec hygienických limitů v okolních státech příkladmo (hygienický limit pro denní/noční dobu): Rakousko = 65/55 dB, Slovensko = 60/55 dB, Německo = 67-69/57-59 dB, Itálie = 65-70/55-60 dB. Z uvedeného vyplývá, že došlo k odstranění nelogické skokové změny limitu na hranici ochranného pásma.

Návrhem se dále rozšiřuje možnost kategorizace obdobných seřaďovacích nádraží, a to i pro taková nádraží, na kterých je prováděna vlaková činnost, avšak nejsou Správou železnic prohlášena za seřaďovací nádraží s vlakovou činností. U těchto obdobných seřaďovacích nádraží, která jsou obvykle navázána na průmyslové areály (např. lomy, doly, hutě apod.), bude postačovat i historické rozhodnutí bývalých drážních a obdobných autorit, např. Československých státních dráha, Správa železniční dopravní cesty, Ministerstva dopravy a spojů aj.

Politika ochrany veřejného zdraví před hlukem z leteckého provozu se návrhem nikterak nemění.

Navrhovaná právní úprava není úpravou, která by porušovala nebo se jinak dotýkala zásady zákazu diskriminace, a stejně tak se nijak nedotýká rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované úpravy v jejím celku

Cílem návrhu je racionalizace a zjednodušení přístupu ochrany veřejného zdraví před hlukem, a to v tom smyslu, aby byl zachován rozvoj veřejné infrastruktury se zásadou dodržování ochrany veřejného zdraví před hlukem. Návrh počítá se sjednocením a zjednodušením správních postupů jednotlivých orgánů ochrany veřejného zdraví. Výsledkem je zpřehlednění celého přístupu k regulaci hluku z dopravy, tedy možnost urychlení projektové přípravy dopravních staveb, tj. silnic, dálnic a drah, při zachování odpovídající ochrany veřejného zdraví před hlukem.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání

Předložený návrh nařízení vlády je vydán podle zákonného zmocnění uvedeného v § 108 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a je s tímto zákonem v souladu.

5. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod, zejména ze zásady zákonnosti uvedené v čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 4 Listiny (ukládání povinností jen na základě zákona, ze zásady zákonného výkonu veřejné moci uvedené v čl. 2 Listiny).

6. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie a s legislativními záměry a návrhy předpisů EU

Právo EU nikterak nestanovuje závazné hygienické limity hluku.

Návrh nařízení vlády je s právem EU slučitelný.

Na navrhovanou právní úpravu se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady [2003/10/ES](#) ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice [89/391/EHS](#)), s níž je předkládaná právní úprava plně slučitelná. Konkrétně se jedná o čl. 2 písm. a) a b), čl. 3 odst. 1 nebo 2, čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo b), resp. čl. 7 odst. 1 této směrnice, které byly promítnuty do novelizačních bodů 8, 9, 12 a 13.

Návrh je v souladu také s obecnými zásadami práva EU. Judikatura EU tuto oblast neupravuje. Návrh není s právem EU v rozporu.

7. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána

Navrhovaná právní oblast, která je předmětem návrhu, není upravována mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

8. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Materiál nemá dopady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty.

Návrh počítá se zpřehledněním celého přístupu k regulaci hluku z dopravy, tedy s možností urychlení projektové přípravy dopravních staveb, tj. silnic, dálnic a drah, s dostatečnou ochranou veřejného zdraví před hlukem. Finanční opady do rozpočtů a podnikatelské sféry se nepředpokládají.

Navrhovaná právní úprava nemá sociální dopady, ani dopady na rodiny a na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, ani na osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a nemá ani dopady na životní prostředí.

9. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh nemá žádný dopad na ochranu soukromí a nezakládá žádný nový způsob zpracování osobních údajů.

10. Zhodnocení korupčních rizik

Návrh nemá žádný dopad na korupční rizika ani na jejich nárůst.

11. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Návrh nemá žádné dopady na bezpečnost státu.

12. Zhodnocení souladu se zásadami pro tvorbu digitálně přívětivé legislativy

V souladu s usnesením vlády č. 870 ze dne 9. prosince 2019 bylo také provedeno hodnocení souladu návrhu nařízení vlády se zásadami pro tvorbu digitálně přívětivé legislativy. Předmětný návrh nařízení vlády se této oblasti nedotýká, je tedy s předmětnými zásadami v souladu.

Zvláštní část

K článku I

K bodu 1 (§ 2 písm. c) a d))

Dochází zde k precizaci pojmu. „Místo posouzení“ uvedené v původním textu nemusí být totožné s chráněným prostorem definovaným v § 30 zákona č. 258/2000 Sb. Reformulace se opírá o konkrétní kauzu/soudní spor (střelnice v Ústeckém kraji). Prostorem může být jakékoliv místo.

K bodu 2 (§ 2 písm. n) a o))

Institut staré hlukové zátěže se ruší pro svou obtížnou a komplikovanou aplikaci. V rámci novely (nového) **stavebního zákona** byla navržena úprava § 31 zákona č. 258/2000 Sb., která upravuje výjimku z hygienického limitu, a to v případě, že již technicky ani organizačně není možno dále účinně snižovat hlukovou zátěž. S tímto se ruší i pojem „ucelený úsek“, který byl pro přiznání staré hlukové zátěže klíčový.

K bodu 3 (§ 2 písm. n))

Legislativně technická změna. Vymezení pojmu v § 2 zjednoduší text v příloze č. 3.

K bodu 4 (§ 2 písm. o))

Pojem proluka se ruší, neboť tento je přímo upraven v novém stavebním zákonu. Definice „seřadovacího nádraží“ se přejímá z definice uvedené v poznámce v příloze č. 3. Smyslem je zachování kontinuity definic v § 2 tohoto nařízení vlády.

K bodu 5 (§ 2 písm. p))

Úprava rozšiřuje definici údržby a rekonstrukcí i na tramvajové tratě, tratě metra a trolejbusů, lanových drah apod. Smyslem změny je, aby generální opravy a rekonstrukce nebyly považovány za

nový stav (novou stavbu), který by vyžadoval přísnější hygienické limity. Tím by provozovatel tohoto zdroje hluku ztrácel motivaci pro opravy komunikací a zkvalitňování infrastruktury.

K bodu 6 (§ 2 písm. q))

Návrh je analogický s ustanovením podle písm. r) (dráhy), protože každý druh komunikace má svá specifika. Smyslem změny je, aby generální opravy a rekonstrukce nebyly považovány za nový stav (novou stavbu), který by vyžadoval přísnější hygienické limity. Tím by provozovatel tohoto zdroje hluku ztrácel motivaci pro opravy komunikací a zkvalitňování infrastruktury.

K bodu 7 (§ 2 písm. s) a u))

Nízkofrekvenční hluk v mimopracovním prostředí je třeba vymezit, i když pro něj nemáme hygienické limity, ale jeho přítomnost rozhoduje o metodách měření. Definice nízkofrekvenčního hluku v mimopracovním prostředí je jiná než v pracovním prostředí, protože zohledňuje existenci tzv. zvukoizolační oblasti.

Nařízení vlády řeší i hluk ze stavební činnosti (příloha č. 3), avšak pojem „stavební činnost“ není definován. Stavba je stavební dílo v pojmosloví **stavebního zákona**: *Stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání.* Jde tedy o všechny stavební činnosti, které upravuje **stavební zákon** a jeho prováděcí předpisy (zvláštní právní předpisy).

K bodu 8 (§ 3 odst. 1)

Jedná se o fyzikálně správný pojem, ale v současné době zjevný anachronismus. Akreditované (autorizované) laboratoře protokoly s limitem zvukové expozice nevydávají, pracovníci hygienických stanic nemohou limit použít v závislosti na vyhlášku o zařazení rizik do kategorií prací. Nejbližší okolní státy Německo, Polsko, Rakousko, Slovenská republika ve svých národních legislativách rovněž limit vyjádřený expozicí zvukem (Pa2s) nemají zavedenou.

Do tohoto bodu byla promítnuta příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady **2003/10/ES** ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice **89/391/EHS**). Blíže viz rozdílová a srovnávací tabulka.

K bodu 9 (§ 3 odst. 5)

Zavádí se tento postup hodnocení pro případy kolísání hluku mezi jednotlivými směny.

K bodu 10 (§ 4 odst. 1 a 2)

Duplicitní limit se ruší. Novelizační bod navazuje na úpravu v § 3 odst. 1 a jeho cílem je racionalizace a zjednodušení přístupu ochrany veřejného zdraví před hlukem (v tomto případě v pracovním prostředí), a to v tom smyslu, že je jednoznačnější stanovit limity vyjádřené v hladinách akustického

tlaku, které se v technické i hygienické praxi již dlouhodobě používají nežli v expozici zvuku, které se nepoužívá. Obdobně tomu platí i v případě špičkového akustického tlaku C_{pCpeak} , resp. hladiny špičkového akustického tlaku C_{LCpeak} .

K bodu 11 (§ 8 odst. 1 a 2)

Limit se ruší. Novelizační bod navazuje na úpravu v § 3 odst. 1 a jeho cílem je racionalizace a zjednodušení přístupu ochrany veřejného zdraví před hlukem (v tomto případě v pracovním prostředí), a to v tom smyslu, že je jednoznačnější stanovit limit vyjádřený v hladině akustického tlaku, který se v technické i hygienické praxi již dlouhodobě používají nežli v expozici zvuku A, který se nepoužívá.

K bodu 12 (§ 10 odst. 1)

Expozice zvuku EA,T ($Pa2s$), dříve též nazývaná hluková zátěž (hygienické předpisy 42/1977) je duplicitní limit. Jde sice o fyzikálně správný pojem, ale v současné době zjevný anachronismus. Akreditované nebo autorizované laboratoře protokoly s vyjádřením pro limity zvukové expozice nevydávají, pracovníci hygienických stanic nemohou limity použít v závislosti na vyhlášku o zařazení rizik do kategorií prací. Nejbližší okolní státy Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko ve svých národních legislativách rovněž limity vyjádřené expozici zvukem ($Pa2s$) nemají zavedenou.

Do tohoto bodu byla promítnuta příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady [2003/10/ES](#) ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice [89/391/EHS](#)). Blíže viz rozdílová a srovnávací tabulka.

K bodu 13 (§ 10 odst. 2)

Expozice zvuku EA,T ($Pa2s$), dříve též nazývaná hluková zátěž (hygienické předpisy 42/1977) je duplicitní limit. Jde sice o fyzikálně správný pojem, ale v současné době zjevný anachronismus. Akreditované nebo autorizované laboratoře protokoly s vyjádřením pro limity zvukové expozice nevydávají, pracovníci hygienických stanic nemohou limity použít v závislosti na vyhlášku o zařazení rizik do kategorií prací. Nejbližší okolní státy Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko ve svých národních legislativách rovněž limity vyjádřené expozici zvukem ($Pa2s$) nemají zavedenou.

Do tohoto bodu byla promítnuta příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady [2003/10/ES](#) ze dne 6. února 2003 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (hlukem) (sedmnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice [89/391/EHS](#)). Blíže viz rozdílová a srovnávací tabulka.

K bodu 14 (§ 11 odst. 3)

Legislativně technická změna. Návrh je svou strukturou ustanovení analogický k § 12 tohoto nařízení vlády.

K bodu 15 (§ 11 odst. 4 až 6)

Institut staré hlukové zátěže se ruší pro svou rigidnost. V rámci novely (nového) **stavebního zákona** byla navržena úprava **§ 31** zákona č. 258/2000 Sb., která upravuje výjimku z hygienického limitu, a to v případě, že již technicky ani organizačně není možno dále účinně snižovat hlukovou zátěž.

K bodu 16 (§ 15 odst. 2)

Zavádí se postup hodnocení pro případy kolísání vibrací mezi jednotlivými směny.

K bodu 17 (§ 20 odst. 5)

Ustanovení působilo aplikační problémy. Posuzování účinnosti protihlukových opatření v desetinných hodnotách je z odborného hlediska nesprávné a zatíženo značnou nejistotou.

K bodu 18 (příloha č. 3 část A)

Oproti stávající právní úpravě je text zjednodušen díky vymezení pojmu „seřaďovací nádraží“ v § 2 tohoto nařízení vlády.

Prakticky se HL pro pozemní komunikace sjednocuje (nerozlišuje se mezi jednotlivými kategoriemi a třídami pozemních komunikací). Poznámka 2) hovoří o tzv. nových komunikacích, tedy komunikacích, u kterých je povolen standardní („přísnější“) HL odpovídající. Myšlenkou je, že nové komunikace by měly představovat vyšší technický standard (oproti starým komunikacím, viz níže) i co do ochrany obyvatel před hlukem. Poznámka 3) hovoří o tzv. starých komunikacích, které nelze podřadit pod postup podle § 22 a u nichž není uplatněno časově omezeného povolení (podle **§ 31** zákona č. 258/2000 Sb.)

Paušální zavedení HL 65/55 dB na starých komunikacích neznamená automatické zvýšení hluku dosud optimisticky omezené stávajícím HL 60/50 dB, protože zvýšení hluku o 5 dB by znamenalo zvýšení intenzity dopravy přibližně o více než trojnásobek. Z koeficientů nárůstu intenzity dopravy uvedených v TP 225 Ministerstva dopravy však plyne, že takový nárůst se v budoucnosti nikde nepředpokládá.

K článku II

Smyslem přechodného ustanovení je legalizovat orgánem ochrany veřejného zdraví schválená protihluková opatření (např. protihlukové stěny), a to ve všech třech případech: 1) protihlukové opatření je povolováno podle příslušných stavebních předpisů; 2) protihlukové opatření je již rozestaveno/realizováno, ale není zkolaudováno; 3) protihlukové opatření je již fyzicky postaveno a i zkolaudováno. Zvláštním případem je odst. 2, kdy bylo vydáno časově omezené povolení překračování hygienického limitu hluku podle **§ 31 zákona o ochraně veřejného zdraví**; a to z toho důvodu, aby s účinností novely nařízení vlády nemusela být tato protihluková opatření ihned přebudována, ale případně až v době, kdy dojde ke zvýšení hluku nad původně povolený stav.

Terminologie byla konzultována a upravena na základě připomínek Ministerstva pro místní rozvoj, tj. s ohledem na **stavební zákon**, **nový stavební zákon** a **liniový zákon**. Legislativně jsou tedy podchyceny veškeré povolovací procesy staveb podle shora uvedených zákonů.

K článku III

Navrhuje se stanovit účinnost v souladu s předkládanou novelou **stavebního zákona** (ta se nyní nachází v meziresortním připomínkovém řízení), neboť je na ni novela tohoto nařízení vlády v řadě ohledů vázána, a to zejména na **§ 31** zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.